

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΓΙΟΛΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ – «Αν ήξερα αθλιώς να σ'αγαπώ»

....ο έρωτας μπορεί να εκτροχιάσει τη ζωή μιας γυναίκας

Σήμερα στις 7 το απόγευμα η Συγγραφέας Γιόλα Δαμιανού Παπαδοπούλου θα βρίσκεται στο βιβλιοπωλείο Public για να την παρουσιάσει του βιβλίου της «Αν ήξερα αλλιώς να σ'αγαπώ». Με αφορμή την παρουσίαση αυτή η «Η» μίλησε με τη συγγραφέα που μιλά για τη γυναίκα, την ανάγκη της για αυτοεκτίμηση, ελευθερία ψυχής και πνεύματος αλλά και την κακοποίηση των γυναικών, σωματική ή ψυχολογική.

1. Ένα μυθιστόρημα για την αυτοεκτίμηση και την ελευθερία ψυχής και πνεύματος που ενυπάρχει σε κάθε γυναίκα, αρκεί να πάψει να εκχωρεί τα χαρίσματά της και να δίνει η ίδια την αναγνώριση στον εαυτό της. Όμορφο ακούγεται. Πόσο εύκολο να το κάνουμε πράξη;

Το Αν ήξερα αλλιώς να σ'αγαπώ έχει να κάνει με την κακοποιημένη γυναίκα. Το έγραψα από μια ώθηση να την ανεβάσω στη θέση που της ταιριάζει. Να την αφυπνίσω απ' τις φοβίες της, να βρει τη χαμένη της αξιοπρέπεια. Να πιστεύει στον εαυτό της χωρίς να πρέπει να πείθει για τις αξίες της.

Συχνά γυναίκες που κατέχουν μεγάλα πόστα σε επιχειρήσεις ή στην κυβέρνηση περιβάλλονται από άντρες που περνούν κάθε τους πράξη από μικροσκοπία, για να ανακαλύψουν ελλείψεις ή αδυναμίες. Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι που χρειάζεται η ελεύθερη σκέψη και η δύναμη ψυχής. Να πιστεύει σ' αυτά που κάνει και να μην ζητά αναγνώριση από τους άλλους, γιατί έτσι δίνει το δικαίωμα σε κάποιους να έχουν επάνω της εξουσία και δεσμούς εξάρτησης.

2. Είναι ένα βιβλίο για τον έρωτα και τη γυναίκα. Πιστεύετε ότι ο έρωτας είναι ένα πάθος που μπορεί να εκτροχιάσει τη ζωή μιας γυ-

ναίκας και υπό ποιες προϋποθέσεις;

Αν πράγματι υπάρχει αυτό που λένε «κεραυνοβόλος έρωτας» τότε πιστεύω πως μπορεί να εκτροχιάσει τη ζωή μιας γυναίκας, αφού έρχεται ορμητικός και χάνεται κάθε μέτρο, κάθε λογική ή αρχές. Η Γιολάντα που πάντα ήταν προσεκτική μην πέσει θύμα κάποιου προικοθήρα, παραδόθηκε στο μεθοδικό ξεμυάλισμα του Νίκου άνευ όρων. «Δεν είναι μόνο τα λόγια που θα πεις ή θα ακούσεις.. Είναι αυτό που γίνεται μέσα σου κι αλλάζει ο κόσμος γύρω σου...»

3. Γιατί και πώς επιλέξατε αυτό το θέμα;

Το θέμα αυτό προέκυψε όταν μια γυναίκα ήρθε και μου μίλησε για την πολύχρονη κακοποίηση από τον άντρα της για να την γράψω. Όταν την άκουσα τα αισθήματά μου ήταν ανάμεικτα λύπη, απογοήτευση, θυμός και ένα γιατί; Γιατί δεν φεύγει; Γιατί ανέχεται; Όσο και να προσπάθησε να μου εξηγήσει δεν μπόρεσα να καταλάβω. Συνέπεσε την ίδια εποχή να ακούσω άλλες δυο περιπτώσεις ενδοοικογενειακής κακοποίησης κι εξακολουθούσα να ρωτάω «γιατί δεν φεύγουν;» Κι έτσι αποφάσισα να το ψάξω για να λύσω την απορία μου. Ξέρω πως ίσως κάποιοι πουν πως αυτό το θέμα είναι χλιοειπωμένο. Όμως όταν διάβασα την τελευταία στατιστική μιας πανευρωπαϊκής έρευνας που μιλά για 13 εκατομμύρια γυναίκες που έπεσαν θύματα κακοποίησης τους τελευταίους δώδεκα μήνες στις χώρες της Ευρώπης, σκέφτηκα πως καθόλου χλιοειπωμένο δεν είναι. Είναι ένα θέμα που αφορά όλες τις γυναίκες και θα το επαναλαμβάνουμε όσο χρειαστεί.

4. Διάβασα σε μια συνέντευξή σας: Η μοναδική αναγνώριση που χρειάζεται μια γυναίκα βρίσκεται μέσα της. Αν δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό της, αν δεν είναι σίγουρη γι' αυτό που κάνει, πώς θα την αναγνωρίσουν οι άλλοι; Αν δεν αγαπήσει τον εαυτό της, πώς θα την αγαπήσουν οι γύρω της;

Αυτό δεν ισχύει για όλους τους ανθρώπους; Γιατί τόσοσ λόγος για την ψυχή της γυναίκας;

Βεβαίως και ισχύει για όλους τους ανθρώπους. Αλλά στην προκειμένη περίπτωση μιλάμε για τη γυναίκα που μέσα στο πέρασμα των χρό-

νων έχει κάνει τεράστιους αγώνες κι έχει πετύχει μεγάλους στόχους στις Επιστήμες, στα Γράμματα και στις Τέχνες. Μα παρόλα αυτά δεν έχει βρει την ισότητα που της αξίζει σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία. Στον επαγγελματικό της χώρο πχ για να πάρει μια ανώτερη θέση πρέπει να ανταγωνιστεί με διπλάσια προσόντα από κάποιον άντρα, ο μισθός είναι κατώτερος, και χιλιά δυο άλλα πράγματα που την διαχωρίζουν από το «ισχυρό φύλο».

5. Σήμερα, με αφορμή αυτή την κρίση, που έχει πια κυριαρχήσει σε όλους τους τομείς της καθημερινότητας μας πιστεύετε ότι θα «χάσουμε» από όσα πετύχαμε; Ως άνθρωποι και ως γυναίκες;

Η αλήθεια είναι πως δεν έχουμε μόνο οικονομική κρίση αλλά και κρίση αξιών. Τελευταία έχω πει άπειρες φορές πως όλα όσα κερδίσαμε για ατομική ελευθερία, ίσες ευκαιρίες, σεβασμό του ατόμου, έχουν χαθεί. Βλέποντας αυτούς που περιχαράκωσαν την οικονομία της χώρας τους να κοιμούνται ήσυχοι και να απολαμβάνουν τις καταχρήσεις χωρίς να οδηγούνται στη δικαιοσύνη, χωρίς να νοιάζονται για τη δυστυχία που έχουν σκορπίσει γύρω τους, νιώθω το έδαφος να μην είναι πια στέρεο κάτω από τα πόδια μου. Όμως από την άλλη διατηρώ τις δικές μου αξίες, κι ατενίζω με αισιοδοξία το μέλλον.

6. Πολλοί είναι αυτοί που θα πουν ότι «έξω από το χορό, πολλά τραγούδια λέμε».... θέλοντας κυρίως να αναδείξουν τις αδυναμίες που λόγω και της οικονομικής κρίσης δημιουργούνται στο να αντιμετωπίσουμε μια άσχημη, βίαιη, χειριστική κατάσταση μέσα στην οικογένεια, στη σχέση μας, στη δουλειά μας.

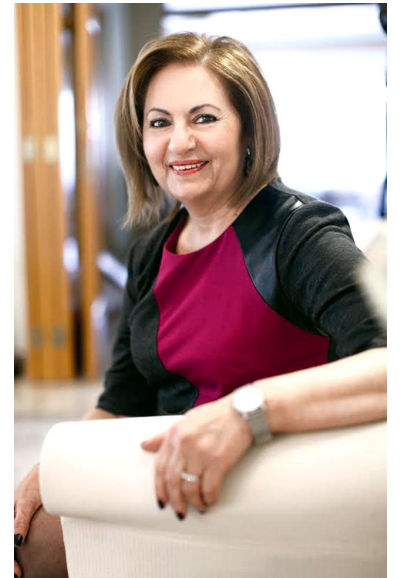
Δεν αμφισβητώ πως τα οικονομικά προβλήματα, μια αρρώστια ή όποια δυσκολία προκαλούν βίαιες καταστάσεις. Το θέμα δεν είναι να βρούμε τους λόγους που προκαλούν την βία αλλά να βρούμε το σθένος να βρούμε έξω από αυτήν. Ένα άτομο που κακοποιείται και χάνει τον αυτοσεβασμό και τη θέλησή του δεν μπορεί να προχωρήσει στη ζωή του και θα φέρνει περισσότερη δυστυχία στους γύρω του. Το να σκύβει το κεφάλι και μένει έρμαιο των καταστάσεων δεν ωφελεί κανέναν. Όπως τον

ναυαγό που τον παρασέρνει το κύμα, αν εκείνη τη στιγμή βρει το σθένος να κολυμπήσει ίσως καταφέρει να φτάσει στη στεριά. Η ζωή είναι ένα μονοπάτι που πρέπει να διανύσουμε μόνοι μας. Δεν μπορεί να το κάνει κάποιος άλλος για μας. Απλά πρέπει να βρούμε το κουράγιο και να μην το βάζουμε κάτω.

7. Στην αρχή το νόμιζα εύκολο να γράψω γι' αυτό το θέμα. Αλλά σύντομα διαπίστωσα πως θα έμπαίνα σε μια παράτολμη περιπέτεια. Τι ήταν αυτό που σας δυσκόλεψε περισσότερο;

Δεν ήταν θέμα δυσκολίας, ήταν θέμα επιλογής. Το θέμα «γυναίκα» είναι τόσο πολυδιάστατο. Από μικρή με απασχολούσε η ελευθερία. Δεν μου άρεσε να με εγκλωβίζουν με περιοριστικά μέτρα τύπου «φάε», «κοιμήσου» «μην πας εκεί, δεν κάνει για κορίτσια» «μην μένεις αργά έξω το βράδυ γιατί είσαι κορίτσι» και όταν ο κλοιός μεγάλωσε κι ένιωσα να με πνίγει έφυγα από το σπίτι, παντρεύτηκα. Όταν άρχισα να ερευνώ το θέμα κακοποίησης μέσα μου επαναστάτησα, πώς μπορούσα να καταλάβω εγώ που η ελευθερία ήταν το οξυγόνο μου.

8. Πόσο βιωματικά είναι αυτά που διαβάζουμε; Και πόσες φορές «καταφέρατε» εσείς να αλλάξετε πορεία στη ζωή σας; Υπό ποιες συνθήκες θα το αποφασίζατε;

Καθόλου βιωματικά. Όταν άκουγα κάποιες φορές για γυναίκες που κακοποιούνται πιστεύα πως πρόκειται για κάποιες αδύναμες γυναίκες χωρίς μόρφωση. Όμως τώρα ξέρω πως συμβαίνει σε γυναίκες από όλα τα κοινωνικά στρώματα, έξυπνες, μορφωμένες και ευπαρουσίαστες. Οι θύτες συνήθως παρουσιάζουν στον περίγυρο άσπογη εικόνα και δεν είναι αναγνωρίσιμοι όταν τους συναντήσεις για πρώτη φορά. Η συνέχεια γίνεται μεθοδικά, μέχρι το θύμα να καταλάβει τι συμβαίνει απομονώνεται από φίλους και συγγενείς και χάνει την αυτοεκτίμησή του.

Όσο για το αν κατάφερα κάποιες φορές να αλλάξω πορεία στη ζωή μου, πιστεύω πως ναι. Όταν έπρεπε να εγκαταλείψουμε την Αφρική ήταν μια καθοριστική απόφαση που την πήρα φυσικά με τον άντρα μου.

ΓΙΟΛΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΙΟΛΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ γεννήθηκε στη Λευκωσία. Έζησε πολλά χρόνια στο Κογκό και στη Νιγηρία. Σπούδασε δημοσιογραφία και συνεργάστηκε με ραδιοφωνικούς σταθμούς, περιοδικά και εφημερίδες της Κύπρου σε χρονογράφημα, πολιτιστικά και έρευνα. Έχει γράψει μυθιστορήματα για ενηλίκους και παιδιά, ενώ για το έργο της έχει αποσπάσει κρατικά βραβεία και πολλές διακρίσεις σε Κύπρο, Ελλάδα και Ευρώπη. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ και ΑΝ ΗΞΕΡΑ ΑΛΛΙΩΣ ΝΑ Σ' ΑΓΑΠΩ.

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Το πάθος της για τον χορό κράτησε τη Γιολάντα μακριά από τις οικογενειακές επιχειρήσεις, παρόλο που ήταν βαθιά επιθυμία του πατέρα της να τον διαδεχθεί. Προτίμησε να ακολουθήσει το όνειρό της: Μουσική Ακαδημία, Laban Dance Centre, και μετά... κατάκτηση όλων των μουσικών σκηνών του κόσμου!

Μα ένας κεραυνοβόλος έρωτας ορμά σαν τυφώνας στον δρόμο της εκτροχιάζοντας τη ζωή της και θέτοντας υπό αίρεση τους στόχους της. Ένας έρωτας αντιφατικός, επίμονος, αντίθετος προς τις αρχές της, ένας έρωτας εκμαυλιστής την εξουσιάζει, κι αυτή, ανυπεράσπιστη, ακολουθεί πειθήνια τις προταγές του.

Τι είναι εκείνο που κάνει μια γυναίκα έξυπνη, χαρισματική και επιτυχημένη να αισθάνεται μπερδεμένη και ανασφαλής; Γιατί η Γιολάντα έπαψε να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό της, στις δικές της αξίες, και αφέθηκε να εγκλωβιστεί μέσα σ' αυτό που πίστευε πως είναι ευτυχία; Απ' όλους τους δικούς της ανθρώπους μόνο ο παιδικός της φίλος Στέφανος μπόρεσε να προβλέψει την εξέλιξη αυτής της σχέσης, γιατί μόνο αυτός ήταν ικανός να της προσφέρει την αγάπη που της άξιζε.

Η κάθαρση θα είναι για όλους τραγική...